

Magnum Bullarium Romanum, Seu Ejusdem Continuatio

Quæ Supplementi loco sit, tum huicce, tum aliis quæ præcesserunt
Editionibus, Romanæ, & Lugdunensi ...

Ab Alexandro VII. Ad Clementem X.

Luxemburgi, MDCCXLII.

CVII. Confirmatio, & declaratio Constitutionum Apostolicarum de non
contrahendo in favorem forensium super bonis in Statu Ecclesiastico
consistentibus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74833](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74833)

Decreta Ordinis ritè eligatur, qui autem secunda electionis Vocalis impeditus quavis ratione fuerit, ne ad Generale Capitulum conveniat, illi nemo subrogetur. Porro in secunda Vocalium electione, senior ex illis, quod de Præpositis dictum est, Patres ritè cogat. Suum peculiare Conventum habeant, Præpositus S. Andreae Romæ, electus ejusdem domus Vocalis, & electus Domus Quirinalis, qui collatis inter se votis, unum ex se ipsi eligant. Hispaniarum Præpositi, & electi Vocales, suum item constituta die conventum agant, & eodem modo unum ex se ipsis eligant.

§. 5. Similiter Præpositus, & Vocalis electus Parisiensis. Ubi duo tantum fuerint, sive Præpositi, sive Vocales, ii suffragiis ne agant, sed forte, quod si illorum alter alteri consenserit, illi Capitulum Generale adeundi jus esto. Si fortè in aliquibus Comitibus nemo eligatur, professione antiquiores electi censeantur. Nullus autem de cætero, in Visitatorem eligi possit, nisi postquam creatus fuerit Vocalis utriusque suffragii, septennium ad minus expleverit, totoque eo tempore prudentia, & probatæ vitæ exemplo præstaverit.

§. 6. Sanè in electione Præpositi Generalis, Consultorum, & Procuratoris Generalis, juniores, cæteris paribus, senioribus ne præferantur. Si aliqua oriatur difficultas, aut dubitatio circa prædicta, Præpositus Generalis cum Consultoribus eam declarent, aut interpretentur, ut sit de Constitutionibus. Postremò præcipimus, & mandamus, ut hæc ordinationes ab omnibus ad quos spectat, inviolabiliter observentur, & si quis eas impugnaverit, aut eis parere aliqua ex parte detrectaverit, arbitrio Præpositi Generalis, & Consultorum graviter puniatur.

§. 7. Decernentes easdem præsentis literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, & illis ad quos spectat, & pro tempore spectabit plenissimè suffragari. Sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiti debere, ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 8. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, necnon dictæ Congregationis, ejusque Provinciarum, & domorum Regularium quarumlibet, & aliis quibusvis etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & litteris Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, & ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

§. 9. Volumus, autem, ut earundem præsentium transumptis etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo alicujus personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis eadem prorsus fides dignitate, & extra illud adhibeatur, quæ præsentibus ipsis adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris, die 10. Januarii 1661. Pontificatus Nostri Anno sexto.

Decretum irritans.

Contrariis derogat.

Transumptorum fides.

Dat. P. An. 6. die 10. Janu.

CVI.

Prohibitio Missalis Gallico idiomate impressi, sub pena excommunicationis latæ sententiæ.

Vide quartam Regulam Judicis Librorum prohibitorum in qua prohibetur impressio librorum Sacrorum vulgari Lingua.

ALEXANDER PAPA VII.

Ad futuram rei memoriam.

AD aures nostras ingenti cum animi nostri mœrore pervenit, quod in Regno Galliæ, quidam perditionis filii in perniciem animarum novitibus studentes, & Ecclesiasticas Sanctiones ac praxim contemnent, ad eam nuper vesaniam pervenerint, ut Missale Romanum Latino idiomate longo tot sæculorum usu in Ecclesia probato conscriptum ad Gallicam vulgarem linguam convertere, sicque conversum typis vulgare, & ad cujusvis Ordinis, & sexus personas transmittere ausi fuerint, & ita Sacrosancti Ritus majestatem Latinis vocibus comprehensam dejicere, & proterere, ac Sacrorum mysteriorum dignitatem vulgò exponere temerario conatu tentaverint.

§. 1. Nos, quibus licet immeritis Vinæ Domini Sabaoth à Christo Salvatore Nostro plantatæ, ejusque pretioso Sanguine irrigatæ, cura demandata est, ut spinarum hujusmodi, quibus illa obrueretur, obvium incremento, earumque quantum in Deo possumus, radices succidamus, quemadmodum novitatem istam perpetui Ecclesiæ decoris deformatricem, inobedientiæ, temeritatis, audaciæ, seditionis, schismatis, aliorumque plurium malorum facilè productricem abhorremus, & detestamur.

§. 2. Ita Missale prædictum Gallico idiomate à quocumque conscriptum, vel in posterum alias quomodolibet conscribendum, & evulgandum Motu proprio, & ex certa scientia, ac matura deliberatione nostris, perpetuò damnamus, reprobamus, & interdiciamus, ac pro damnato, reprobato, & interdicto haberi volumus, ejusque impressionem, lectionem, & retentionem universis, & singulis utriusque sexus Christifidelibus cujuscumque gradus, ordinis, conditionis, dignitatis, honoris, & præminentia, licet de illis specialis, & individua mentio habenda foret, existant, sub pena excommunicationis latæ sententiæ ipso jure incurrendæ perpetuò prohibemus.

§. 3. Mandantes quod statim quicumque illud habuerint, vel in futurum quandocumque illud habuerint, realiter, & cum effectu exhibeant, & tradant locorum Ordinariis, vel Inquisitoribus, qui nulla interposita mora exemplaria igne comburant, & comburi faciant, in contrarium facientibus, non obstantibus quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris, die 12. Janu. 1661. Pontificatus Nostri Anno sexto.

Confirmatio, & declaratio Constitutionum Apostolicarum de non contrahendo in favorem forensium super bonis in Statu Ecclesiastico consistentibus.

Vide ad Constit. 81. Urb. VIII. Decens, & ad Constit. 3. Innoc. X. In supremo, ubi fusè de hac materia peragitur.

ALEXANDER EPISCOPUS,

Serous Servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

UT ea, qua par est sollicitudine commisso Nobis à Divina Majestate subditorum, Sanctæ Sedis Regimini respondere, ac vigili providentia eorum utilitati prospicere valeamus, ea, quæ à Summis Pontificibus prædecessoribus nostris de non alienandis in forenses bonis stabilibus tam jurisdictionalibus, quam jurisdictione carentibus in nostra Ditione Ecclesiastica sitis providè sancta fuere pari Constitutione duximus innovanda.

§. 1. Siquidem rec. mem. Sixtus PP. V. Prædecessor noster, quo crebrius subditorum facultates au-

Edita An. D. 1661.

Exordium.

Prohibet sub pena excommunicationis latæ sententiæ.

Præceptum de observando.

Dat. P. A. 6. die 12. Janu.

CVII.

Edita An. D. 1661.

Exordium.

Sixtus V. prohibuit ne lo-

geren-

ca Ecclesiastica vendentur.

gerentur, ac ne importuno in externos transitu suorum diminuta substantia, in aliena messis cedent fecunditatem, prohibuit bona quaecumque stabilia seu immobilia sita in statu Ecclesiastico, etiam Oppida, iurisdictiones, feuda, & familia à quacumque persona in quovis statu etiam Imperiali, Regali, ac Ducali constituta, ac etiam Ecclesiastica dignitate, & speciali mentione notanda, insignita in quamlibet personam extraneam, Communitatem, Collegium, ac Universitatem, quæ temporali Sedis Apostolicæ dominio subiecta non esset, ullatenus transferri, tam titulo venditionis, quam permutationis, donationis, ac locationis supra triennium, necnon in emphiteusim, feudum, livellum, pignus, seu precarium concedi, Apostolica prius non impetrata facultate, sub pœna nullitatis contractuum, aliorumque gestorum. Excepit tamen huiusmodi prohibitoria Constitutione, Censuræ, Officia, loca Montium, Mulierum Dotes, ac ipsam Almam Urbem una cum eius circuitu ad decem milliaria protendendo, ac simul filios, vel hæredes prædictarum mulierum soluto matrimonio, dummodo exteri fuerint teneri, vel infra triennium sibi in eodem statu domicilium eligere, vel dicta bona in alios præfatos statui subiectos transferre civilitatis, si quæ fuerint derogando, sancivit.

Clem. VIII. d. prohibitionem confirmavit.

§. 2. Sed ne hominum calliditas ad subterfugium nimum studiosè, in proclivis prædictæ Sixti Constitutionis leges, nec quidem indirectè possent eludere fel. record. Clemens Papa VIII. dubia quæ impostum circa ipsam oriri possent explanaturus eandem Constitutionem innovavit, ac decrevit nulli licere, præterquam Ecclesiasticis Collegiis extra Ecclesiasticum statum positis, nec quidem Universitatibus, Communitatibus, ac quibusvis exteris Principibus stabilia, aliaque bona, & iura quæ pro stabilibus habentur (citra tamen loca Montium, & Officia Romanæ Curia) nedum in eisdem Ecclesiasticis status confinio, verum nec in ipsamet Urbe existentia possidere etiam sub quovis titulo, & contractu præterquam ex causa dotis, necnon ex qualibet dispositione tam inter vivos, quam ex Testamentis, Codicillis, Legatis, Donationibus causa mortis, & aliis quibuslibet ultimis voluntatibus sub pœna amissionis bonorum, quæ Camera Apostolica possit ipso iure, ac propria auctoritate vindicare, ac penes se, donec vita taliter disponentium duraverit, retinere, ac insuper privationis officiorum contra ipsos Tabelliones, qui de eiusmodi contractibus sese rogaverint.

Paulus V. fortius communitavit.

§. 3. Accessit itidem Constitutio san. me. Pauli Papæ V. Prædecessoris nostri, qua, ut ea, quæ in super enarratis Constitutionibus Sixti V. & Clementis VIII. disposita legebantur Pontificiæ auctoritatis oraculo fortius communitaret, easque quominus subverti possent falsis interpretationibus subtraheret, ipsas declaravit, ac iussit facultatem prædictam alienandi in scriptis prius obtinendam esse, ac inde in ipso actu contrahendi exhibendam penes Notarium falsi pœnam, ac amissionis officiorum Tabellionibus; Privationis verò rei alienatæ contrahentibus injiciens.

Urb. VIII. præfatas litteras confirmavit.

§. 4. Quoniam verò nonnullis artificiosè præinventis ad contractuum securitatem cautelis aditus patuerat alienandi, etiam non impetrata à Summo Pontifice congrua facultate fel. record. Urbanus Papa VIII. pariter Prædecessor noster, expressas superius litteras confirmavit, easque extendi ad bona in confinibus Territorii Baronalis existentia ad Castra demolita, Tenutas, & Prædia etiam non jurisdictionalia, censusque super huiusmodi bonis impositos, necnon ad jus prælationis illorum vigore resultans declaravit, terminumque trium mensium successivè præfixit, intra quem unusquisque, qui nulliter contra præfatas Constitutiones contraxerat à gestis recederet, mandans insuper Notariis omnibus, ut in-

fra terminum supradictum in margine Instrumenti abolitionem contractus adnotare tenerentur eisdem pœnis in supradictis Constitutionibus comminatis, eos, si non paruerint, subijciens.

§. 5. Ut autem qualibet doloia conventio, quæ sub palliato dotium constituendarum prætextu in præjudicium Sanctæ Sedis iniuri posset, evitaretur, idem Urbanus VIII. recensitas litteras Sixti, Clementis, & Pauli innovans, & confirmans easdem ad quoscumque contractus occasione quarumlibet dotium etiam ratione educationis infantium, aliarumque miserabilium personarum per quascumque personarum subditas, seu forenses, ac de quibuslibet bonis jurisdictionalibus nempe, ac, non jurisdictionalibus, stabilibus tamen celebrandos extendit, absque sua, & Romani Pontificis pro tempore existentis licentia, pœnamque adjecit privationis eorundem bonorum ad favorem Camera, vel alterius inferioris Ecclesiæ, à qua contrahentes illa recognoscerent, omnesque facultates alienandi in non subditos, acquirendi, ac domicilii non constituendi in Statu Ecclesiastico illuc usque contra præfatas Constitutiones concessas revocavit.

§. 6. Et cum quò ferventiùs dd. Prædecessorum cura novis, ac iteratis Constitutionibus inconcussè studeret observantiæ, eò callidiora nonnullorum versutia germanum earundem intellectum invertendo, suscitaret inventa, quibus sese turò recipere, ac quomodolibet cum forensibus, ac exteris impunè contraherent, speciosa palliatione, beneplacitum Apostolicum reservando seu apponendo clausulas (quatenus non obtent Apostolicæ Constitutiones, ac ex nunc pro tunc quando cessaverint earum obstacula, & non alias, aliter, nec alio modo) & alias formulas, & clausulas adhibendo, quibus eorum consensus conditionaliter tantum exhiberetur, recem. Innocentius PP. X. Prædecessor noster approbatis, & innovatis dd. Prædecessorum Constitutionibus, eas pariter ad contractus initos cum reservatione beneplaciti Apostolici, ac cum clausulis, quatenus non obtent &c. quomodolibet inducentibus, ac iurium cessiones super stabilibus extendit, necnon etiam ad contractus celebratos (cum relatione ad minutas, & scripturas penes contrahentes existentes) & per Procuratorem, aut negotiorum gestorem vigore mandati generalis etiam cum decreto Judicis, vel per aliam quantumvis privilegiatam cuiuscumque dignitatis, ac speciali nota recensendam, vel denique quovis juridicarum solemnitatum apparatu præmunis, cunctosque ita contrahentes pœnis in supradictis Constitutionibus inscriptis multandos decrevit, licentiamque in scriptis super huiusmodi contractibus implorandam à Romano Pontifice, ac in eadem serie contractus explicandam esse declaravit, derogans cuicumque civilitati, seu Privilegio, Indulto, aut Decreto Civilitatis, quolibet titulo etiam oneroso, ac sub quavis amplissima verborum structura concessæ, subdens præterea simplicem domicilii electionem apud acta publica nequaquam suffragari, sed opus esse, ut privilegio incolatus quoad præmissa quis uti possit verè, & realiter domicilium in Statu, vel Urbe prædictis in perpetuum, & animo permanendi constituere. Et cum præjudicium Sanctæ Sedis æquè immineret si bona propè Urbem confita dd. Constitutionibus supposita nullatenus remaneant, idcirco sub eisdem quaecumque Casalia, Tenutas, & Pedicas sive jurisdictionalia, sive non ultra quatuor ab eadem Urbe milliaria comprehendi mandavit. Insuper, ut eò magis dd. Constitutionum observantia firmata remaneat, ultra eas per dd. Prædecessores comminatas, addidit pœnas confiscationis bonorum prædictorum, vel eorum pretii, aut ejus quod erit loco pretii, sive solum fuerit, sive promissum, & destinatum, & inte-

Omnes facultates alienandi in non subditos renovavit.

Innoc. X. contractus initos cum reservatione beneplaciti Apostolici prohibuit.

Bona propè Urbem confita dd. Constitutionibus supposita.

rim ad cambium, vel sub alio interfurio penes contrahentes, vel alios relictum, si absque prædicta præcedente licentia in favorem forensis quoquomodo illorum Dominus absolutus fuerit. Sin verò hujusmodi bona fideicommissa, vel Primogenituræ, aliive restitutioni supposita fuerint, tunc durante vita tantum contrahentis ad Cameram, vel Ecclesiam à qua prædicta bona recognoscere spectare decrevit, sive Contractus à Tutore, vel Curatore, vel alio quolibet administratore celebratus fuerit, penasque ad arbitrium sui, vel pro tempore existentis Pontificis, eos, qui taliter nomine alieno contraxerint, vel consensum qualitercumque præstiterint constituendas reservavit, revocans quascumque licentias contrahendi favorem forensium absque Romani Pontificis facultate usque illuc quomodolibet concessas.

Terminum trium mensium transgressio indicit.

§. 7. Successivè autem cunctis, qui contra tenorem dd. Constitutionum de facto contraxisse reperiantur terminum trium mensium, citra tamen præjudicium Cameræ quod penas vigore earum incussas præfixit, quo temporis spatio unicuique liceret, quod taliter gesserit retractare, ac in pristino statu, quo ante conventionem erant singula reponere, eoque elapso, ac contractibus hujusmodi non abolitis ad Cameram bona prædicta pertineant, injungentes simul Notariis quibuslibet, ut Instrumenta omnia super præmissis per eos confecta exhibere, ac revocationem gestorum omnium in eorundem margine designare teneantur, loca autem Montium, & Officia Romanæ Curie, uti nec suorum Prædecessorum subiecta remanere Constitutionibus, ita pariter ab eisdem exempta fore, nec comprehensa censei confirmavit.

Bona à Forensibus acquisita restituenda.

§. 8. Verum quia ad nostram notitiam devenit complures forenses præmissis nullatenus attentis bona tam feudalia, quam allodialia cum jurisdictione, & sine in nostro Statu Ecclesiastico sita nihilominus possidere, eoque forsitan à tenore supradictarum Constitutionum recedendo contraxisse, Nos cuncta quæ à præfatis Prædecessoribus nostris, & Subditorum utilitati, ac nostri Status uberiori incremento consulerent salubriter sancita fuere, pristina restituere observantia, eisque firmiora fulcimenta parare, eaque omnia, & singula, quæ prædictis ullatenus valeant adversari, etiam si de necessitate exprimenda forent è medio tollere cupientes prædictarum Constitutionum, ac omnium contrariorum quoquomodo directè, vel indirectè adversantium, & aliorum quorumcumque de jure exprimendorum tenores, ac series, ac si de verbo ad verbum inserti fuissent pro plenè, & sufficienter expressis, ac insertis habentes.

Mandat observantiam præfatarum constituit.

§. 9. Motu proprio, & ex certa scientia, deque Apostolicæ potestatis plenitudine hac nostra perpetuò valitura Constitutione, Sixti V. Clementis VIII. Pauli V. Urbani VIII. ac Innocentii X. Prædecessorum Constitutiones, ac omnia, & singula in eis, & earum qualibet contenta, & expressa etiam forsitan desuper non enunciata confirmamus, & approbamus, ac inviolabiliter in omnibus, & per omnia observari decernimus, & mandamus.

Abrogat omnes facultates contrahendi in favorem forensium.

§. 10. Atque, ut singula in eisdem Constitutionibus expressa plenius executioni mandentur, hac in parte etiam eorundem Prædecessorum vestigiis inhaerentes omnes, & singulas facultates, licentias, ac Indulta quæcumque super quibusvis bonis stabilibus, Tenentis, Tenementis, ac locis, tam jurisdictionalibus quam jurisdictione carentibus sive sint feudalia, emphyteutica, & livellaria, sive allodialia in quocumque loco Status nostri Ecclesiastici consistentia, contrahendi, necnon illa etiam retinendi, & non habetandi in Urbe, seu nostro Statu Ecclesiastico à

Prædecessoribus nostris, vel à nobis in favorem forensium cujusvis status, gradus, conditionis, dignitatis, ac præminentia, tam laicalis quam Ecclesiasticae etiam motu proprio, & sub quibusvis clausulis, & cautelis, derogatoriis, ac derogatarum derogatoriis, & revalidatoriis, necnon reintegratoriis in pristinum statum validum quomodolibet qualitercumque, & quomodocumque concessas, & impartitas, ac concessas, & impartitas penitus, & omnino revocamus, annullamus, & abolemus, ac pro revocatis, annullatis, & abolitis haberi volumus, & mandamus.

§. 11. Cæterum quoad eos, qui hæctenus contraxerunt, & bona prædicta retinuerunt, & possident vigore licentia à Prædecessoribus nostris, vel à nobis obtentæ opportuno curantes occurrere consilio unumquemque ad illam re ipsa exhibendum in actis dilecti filii Francisci Lucarelli Notarii Cameræ Nostræ infra tres menses à die publicationis præfatis nostræ Constitutionis in hac Urbe faciendæ adstringimus, & obligamus, necnon infra eundem terminum ad Urbem, ac Nostrum statum respectivè venire, ac respectivè redire ibique verè, ac cum effectu Domicilium animo, ac proposito non recedendi amplius perpetuòque cum familia manendi realiter constituere, prout etiam in eisdem dictorum nostrorum Prædecessorum Constitutionibus præcipitur sub penis in illis respectivè contentis, volumus, & mandamus.

Illi qui contraxerunt, in Statu Ecclesiastico redire debeant.

§. 12. Decernentes sic, & non alias per quoscumque Judices ordinarios, vel delegatos, etiam causarum Palatii nostri, & Cameræ Apostolicæ Auditores, ac Gubernatores illorumque Locumtenentes, necnon Camerarium nostrum aliosque S. R. E. Cardinales etiam de latere Sedis Apostolicæ Legatos, dictæque Sedis Nuncios, & quovis alios quavis auctoritate fungentes, & jurisdictione pollentes etiam Cameram ipsam, & clericos ubique, & in quavis instantia, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate judicari, & diffiniri debere, ac irritum quoque, & inane quicquid fecus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Decretum irritans.

§. 13. Injungentes, & mandantes eisdem Legatis, Gubernatoribus, & Judicibus in toto Statu nostro Ecclesiastico nunc, & pro tempore existentibus, & eorum cuilibet, ut confirmationem, revocationem, & obligationem nostras hujusmodi, aliaque in præsentibus literis contenta ab omnibus ad quos spectat, & pro tempore spectabit etiam per censuras Ecclesiasticas aliaque opportuna juris, & facti remedia firmiter, & inviolabiliter observari faciant.

Præceptum de observ.

§. 14. Non obstantibus omnibus quæ prædicti Sixtus, Clemens, Paulus, Urbanus, & Innocentius Prædecessores in dictis eorum literis voluerunt non obstat, cæterisque contrariis quibuscumque.

§. 15. Volumus autem quod præsentibus postquam Valvis Ecclesie Lateranen. & Basilicæ Principis Apostolorum de Urbe, necnon in Acie Campi Floræ affixa, & publicata fuerint, quoscumque tam in Romana Curia, & Statu prædicto, quam extra eos existentes perinde obligent, & ardeant, ac si unicuique eorum personaliter, & nominatim intimata fuissent, cum verisimile non sit id remanere incognitum, quod tam patenter omnibus publicatur.

§. 16. Volumus insuper quod earum exemplis etiam impressis, manu Notarii publici, & sigillo alicujus personæ in dignitate Ecclesiastica constituta munitis eadem prorsus fides adhibeatur, quæ ipsismet præsentibus adhiberetur si essent exhibitæ, vel ostensa.

§. 17. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc

1661.

paginam nostræ confirmationis, approbationis, mandati, revocationis, annullationis, abolitionis, adstrictiois, obligationis, & decreti infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumperit indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursum.

Dat. P. An. 6. die 17. Jan. Datum Romæ apud S. Mariam Majorem anno Incarnationis Dominicæ 1661. 17. Kal. Februarii Pont. nostri anno sexto.

Anno à Nativitate Domini Nostri Jesu Christi 1661. Indictione 14. Pontificatus autem Sanctiss. in Christo Patris, & D. N. Alexandri Divina Providentia Pape VII. Anno ejus sexto, die verò 22. mensis Januarii supradictæ literæ affixæ, & publicatæ fuerunt ad Valvas Ecclesiæ Lateranen. & Basilicæ Principis Apostolorum de Urbe, & in acie Campi Floræ, per me Jacobum Corneliolum Apost. Curs.

Pro Mag. Curs. Hilarius Centellius Apost. Curs.

CVII. Jubileum Universale ad implorandam Divinam opem contra Turcas.

Jubilea hujusmodi indixere Innoc. X. Constit. 1. Immenæ, hic Pont. Constit. 1. Unigenitus, & 23. E. suprema.

Edita An. D. 1661.

ALEXANDER PAPA VII.

Universis Christianis fidelibus presentes litteras inspecturis salutem, & Apostolicam benedictionem.

Exordium.

EX quo humilitatem nostram in excelsa Sedis Apostolicæ specula collocavit Altissimus nihil quidem (quantum divina bonitas dedit) prætermisimus quo immanem Turcarum Tyranni Ditiones Reipublicæ Venetorum sævissimo bello jam dudum infestantis ferociam retunderemus. Nunc verò cum idem Tyrannus expugnata contra fidem publicam Arce Varadini, quæ erat validissimum Hungarici Regni propugnaculum, impetum in citeriores Provincias ingenti apparatu meditari, & adornare, miserrimæque clades universæ Reipublicæ Christianæ minitari videretur, Pontificia sollicitudo nostra ad oppogendum nos tanquam murum pro domo Dei ardentiori zelo stimulatur. Et quamvis omnia humanæ industriæ opifque consilia, & auxilia alacri studio pro viribus expromere, & procurare non desistamus, omnem tamen spem in Domino collocamus: confidentes si deposita per veram poenitentiam farina peccatorum, immensam ejus misericordiam unanimes imploremus, auxiliique per elemosynas, & jejunia viribus orationis, ad eum supplicii, concordique voce clamemus, fore ut obliviscatur iniquitatum nostrarum, quibus ejus iram provocavimus, & Christianæ Religionis hostium vires conterat potentia virtutis suæ. Adeamus ergo cum fiducia ad thronum gratiæ, ut misericordiam consequamur, & gratiam inveniamus in auxilio opportuno.

Fideles ad orandum hortatur.

§. 1. Hoc autem ut majori fructu, ferventiorique spiritus ardore peragatur, ex veteri Romanæ Ecclesiæ omnium matris, & magistræ more ejusdem Ecclesiæ thesauros, quorum dispensatores Nos constituit Deus, in præsentibus necessitatibus proferre, & largissima manu erogare decrevimus. Itaque ex parte Omnipotentis Dei Patris, & Filii, & Spiritus sancti omnes, & singulos utriusque sexus Christi fideles tam in alma Urbe nostra, quam extra ubilibet locorum constitutos Apostolica auctoritate paternè requirimus, monemus & in Domino adhortamur ad infra-

scripta devotè peragendum, & adimplendum, & ad Deum Salvatorem nostrum orandum, ut per viscera misericordiæ suæ Fidem Catholicam protegere, & defendere, illiusque hostium conatus, & vires reprimere, & conerere; Principum Christianorum pacem, & concordiam conservare, eorumque corda illuminare, & vires ad Christiani nominis tutelam, & exaltationem unire, augere, & roborare, atque omnium nostrum piis conatibus opitulari dignetur.

§. 2. Nos enim de Omnipotentis Dei misericordia, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus auctoritate confisi, ex illa ligandi, atque solvendi potestate, quam Nobis Dominus, licet indignis, contulit, universis, & singulis utriusque sexus Christi fidelibus in alma Urbe degentibus, qui S. Joannis in Laterano, Principis Apostolorum, & S. Mariæ Majoris ejusdem Urbis Ecclesiæ, seu Basilicæ, vel Ecclesiarum hujusmodi alteram spatio duarum proximarum hebdomadarum semel saltem visitaverint, ibique per aliquod temporis spatium devotè, ut supra, Deum oraverint, ac quarta, & sexta Feria, ac Sabbato alterius ex prædictis hebdomadis jejunaverint, & peccata sua confessi, Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum in Dominica die immediatè sequenti, vel alia die infra eandem hebdomadam reverenter sumplerint ac pauperibus aliquam elemosynam prout unicuique suggeret devotio, vel possibilitas, erogaverint.

§. 3. Cæteris verò extrà Urbem ubicumque degentibus, qui Ecclesiæ ab Ordinariis locorum, vel eorum Vicariis, seu Officialibus, aut de eorum mandato, & ipsis deficientibus per eos, qui ibi curam animarum exercent, postquam ad eorum notitiam hæ nostræ pervenerint, designandas, vel Ecclesiarum hujusmodi alteram spatio duarum similiter hebdomadarum à publicatione designationis per Ordinarios, vel eorum Vicarios, seu Officiales, vel alios, ut præfertur, faciendæ decurrendarum, saltem semel visitaverint, ubique, ut supra, oraverint, ac quarta, & sexta feria, ac Sabbato alterius ex hebdomadis hujusmodi jejunaverint, pariterque peccata sua confessi, ac in die Dominica immediatè sequenti, vel alia die infra eandem hebdomadam Sanctissima Communionem refecti fuerint, & pauperibus aliquam elemosynam, ut præmittitur, erogaverint, plenissimam omnium peccatorum suorum indulgentiam, & remissionem sicut in anno Jubilæi visitantibus certas Ecclesiæ intra, & extra Urbem nostri Prædecessores concedere consueverunt, tenore præsentium concedimus, & elargimur.

§. 4. Navigantes verò, & iter agentes ut cum primum ad sua sese domicilia receperint supra scriptis peractis, & visitata Ecclesiæ Cathedrali, vel majore, aut Parochiali loci eorum domicilii, eandem indulgentiam consequi possint, & valeant.

§. 5. Regularibus autem personis utriusque sexus, etiam in claustris perpetuò degentibus, necnon aliis quibuscumque tam laicis, quam Ecclesiasticis sæcularibus, vel regularibus, etiam in carcere, aut captivitate existentibus, vel aliqua corporis infirmitate, seu alio quocumque impedimento detentis, qui supra expressa, vel eorum aliqua præstare nequiverint, ut illa Confessarius ex jam approbatis à locorum Ordinariis ante præsentium publicationem, seu approbandis eis in alia pietatis opera commutare, vel aliud proximum tempus prorogare possit, eaque injungere quæ ipsi poenitentes efficere poterunt, pariter concedimus, & indulgemus.

§. 6. Insuper omnibus, & singulis Christi fidelibus utriusque sexus tam laicis, quam Ecclesiasticis, sæcularibus, & Regularibus cujusvis Ordinis Congregat. & Instituti, tam in Urbe prædicta quam extra eam ubique locorum, ut præfertur, degentibus licentiam concedimus, & facultatem

Preces & opera pietatis præscribit.

Extra Urbem faciendæ decernit.

Ad quid teneantur navigatores, & iter agentes.

Regularibus concedit.

Confessoris electionem permittit.

ut